Зима. Сніги. А я – зелене зілля,
Так необачно проросло в замет...
Навіщо же це жагуче сонце гріло
І пробудило до життя мене?

Зима ж!
Сніги!
А я – зелене зілля...
Куди ступити?
Крижаніє крок...
Є у природи теж своє похмілля –
Байдужий сніг на жар осінніх крон.

Ну що ж, хай сніг!
Хай буде біло-біло,
Хай цілий світ морозом спалахне!
Було ж тепло,
Зігріло, і згубило,
І воскресило до життя мене!